Children's Mission

WITH THE LORD FOR THE CHILDREN

UKRAINE

Ira: "Jeg er så taknemmelig for jer, der gav mig livet" S. 4–5

KENYA

Lucy flygtede inden hun blev gift S. 6–7

FILIPPINERNE

Hjælp til Christine – og hele familien S. 8

NR 3 2019

Children's Mission

INDHOLD

2 Leder

3 Sommerlejr i Ukraine

4-5 Ira tilbage i Sverige

6-7 Lucy flygtede inden hun blev gift

8 Hjælp til Christine og familien

DANMARK

CHILDREN'S MISSION
SKANDINAVISK BØRNEMISSION

POSTADRESSE:
Søvangsvej 53, 2650 Hvidovre

TELEFON: 53537304
E-MAIL: info@childrensmission.dk
WEB: www.childrensmission.dk

CVR-NR.: 1750 1682

BESTYRELSE
Peter Thomsen, Arne Panduro, Bo Wallenberg

BANK:
Nordea, Søborg Afdeling
Reg. nr.: 2256
Konto nr.: 6445 550 599

MOBILEPAY:80574
GIRO: 921-6464

FØROYAR

SKANDINAVISKA BARNAMISSIÓNIN

POSTADRESSE:
Skandinaviska Barnamissiónin,
Føroya Deild,
Reyngøta 19, FO-100 Tórshavn

E-MAIL: skandinaviskabarna-missionen@hotmail.com

Postgiro: 9870-431.047.1
Norðoya Sparikassi: 9865-101.620.7
Betri Banki: 9181-120.980.0
BankNordik: 6460-101.594.1
Suðuroyar Sparikassi: 9870-101.148.1

REDAKTØR: Eva Ruderstam
OVERSÆTTELSE FRA SVENSK: Michala Linn og Svend Løbner
FORM: PCG Malmø
TRYK: All-Media, Kävlinge

En livreddende familie med et fælles hjerteslag

Kære faddere og livreddere!

Jeg bliver altid rørt, når jeg tænker på jer givere og den store tillid, I viser os i Children's Mission. Vi er en stor fadderfamilie i Sverige, men familien strækker sig også til Danmark, Norge, Finland, Færøerne og Island. Sammen er vi én livreddende familie med et fælles hjerteslag: Vi ønsker at opbygge en verden, hvor alle kan leve et liv med værdighed.

Vi må være nogens bønnesvar

Children's Missions arbejde er vokset kraftigt. Siden jeg blev generalsekretær i 1996, er vi gået fra at arbejde i Filippinerne og Ukraine til at nå ud til hele 15 lande på tre kontinenter. Sidste år nåede vores hjælp over 600.000 mennesker i nød. Mennesker, der takker Gud for jer og den hjælp, de har modtaget.

Jeg ved, at vi er bønnesvaret for mange af disse mennesker med behov, der i deres nød har bedt til Gud om hjælp. For mig føles det stort at være nogens bønnesvar, og jeg håber, at du har det på samme måde.

Nogle gange føles livet så uretfærdigt. Her i de nordiske lande har vi overflod på alt, men der i andre dele af verden er der end ikke vand at drikke, mad at spise eller husly. Hvad har vi gjort for at fortjene dette? Du og jeg var bare så heldige at blive født her. Men det, vi kan gøre, er at dele med dem, der intet har og række dem en hjælpende hånd.

Ny film om arbejdet

Jeg ved, at jeg har skrevet det før, men jeg ville ønske, at I faddere på et tidspunkt fik mulighed for at møde de mennesker, I hjælper. At se, hvordan vores gaver forvandler mørke til lys, tårer til latter og en stor tak til Gud, er noget af det smukkeste og fineste, jeg ved. Men da ikke alle kan rejse til ud i felten, prøver jeg som leder at bringe felten hjem til dig og fortælle om og vise vores fantastiske arbejde.

I over et år har Teddy Landen og jeg rejst rundt og filmet vores arbejde i forskellige lande, og snart kan du se vores nye film på hjemmesiden. Teddy har fortalt mig, at han er i gang med at lægge speakerlyd på, men at han har været nødt til at starte forfra tre gange, fordi stemmen knækkede og tårerne pressede sig på. Teddy har været nyhedsvært på TV4 Skåne i 13 år og har set og oplevet en del, så der skal meget til, før han bliver rørt og påvirket.

Jeg håber, at det blad, du nu holder i din hånd, vil give dig glæde og inspiration, så du vil fortsætte din afgørende støtte til vores arbejde.

Tak for alt hvad du gør for Children's Mission!

BO WALLENBERG
GENERALSEKRETÆR

”Vi føler os som konger her!”

De årlige sommerlejre i Dubechno giver børnene en ny start i livet.

Kære venner! Hjertelig tak for jeres bidrag til dette års sommerlejr i Dubechno, Ukraine. Jeres hjælp er så vigtig!

Der er en fantastisk atmosfære i Dubechno – fyldt med Guds fred, glæde, kærlighed og lykke. Jeg hører børnene le og ser deres strålende øjne. Mange gange oplever forældre og lærere, at børnene forandres under lejren. De bliver sødere mod andre børn, respekterer forældre og lærere og hjælper deres yngre søskende.

På campingpladsen er der smukke blomster, dejlige legepladser, en lille dam med fisk og en båd og fodbold- og volleyballbaner. I år fik børnene en ny overraskelse – en swimmingpool med sauna! De elskede det!

Flere børn har sagt, at de har det som konger på Dubechno-lejren. De bor på pæne værelser, sover i gode senge med rent sengetøj, får god mad og oplever en fantastisk atmosfære af kærlighed og omsorg.

Hvert år inviterer Children’s Mission børn fra børnehjem og udsatte familier på sommerlejr i Dubechno. Deres ophold betales til 100 procent af jer, og vi er så taknemmelige og glade for den hjælp!

Kære givere. I giver ikke bare ukrainske børn en uforglemmelig sommeroplevelse i Dubechno, I giver dem en ny start på livet. I Dubechno møder børnene Guds fantastiske kærlighed. Tusind tak for al jeres fantastiske hjælp. Må Gud rigt velsigne jer!

MED KÆRLIGHED FRA UKRAINE,
LYUDMILA LONYUK

Søstre blev hjemløse

Svetlana og Jana er søstre. Begge deres forældre havde alkoholproblemer. Det betød, at pigerne ofte var sultne og måtte gå rundt i snavset tøj. Da moren døde, blev omsorgssvigtet værre. Faren begyndte at slå søstrene. Huset var beskidt og koldt, og en vinter smed han begge piger på porten.

Heldigvis havde Svetlana og Jana hørt om et kristent børnehjem og tog derhen. På børnehjemmet fik de varme, tøj, mad og skolegang. Da det blev sommer, var alle børnene på børnehjemmet inviteret til Dubechno-lejren. Søstrene blev så glade. De havde hørt meget om lejren og ville gerne komme derhen.

Svetlana og Jana elskede lejren. Alt var rent og smukt, maden var fantastisk og ledere gode. Frem for alt elskede de aftensamlingerne omkring lejrbålet.

Jana fortæller, at tiden på lejren er den bedste hele året, og hun drømmer allerede om at komme tilbage til Dubechno næste sommer.

Sasha længes efter en familie

Sasha er ni år gammel. Da krigen brød ud, ankom han og hans mor til Lviv som flygtninge. De havde intet sted at bo, og moren tog derfor Sasha med til et kristent børnehjem. Hun forsikrede Sasha om, at hun ville hente ham, så snart hun fandt et job. Nu er der gået fire år, og Sasha er fortsat på børnehjemmet.

Da Sasha kom med på Dubechno-lejren for første gang, blev han mødt af kærlighed og venskab. Han kunne vende tilbage til børnehjemmet med lyse sommerminder. Langsomt oplevede han, at livet begyndte at blive bedre. Han begyndte i skole og fik nye venner. Den vigtigste ven var nu alligevel Jesus.

I år er Sasha på Dubechno for fjerde gang. Nu føler han sig hjemme på lejren, hvor han hjælper lederne og tager sig af de yngre børn. Her kan han føle sig som del af en familie. Men han håber stadig, at han en dag kan få sin helt egen familie:

– Jeg beder hver dag om, at jeg må få en familie, og jeg tror, at jeg en dag vil få mit bønnesvar, siger Sasha.

IRA TILBAGE I SKANDINAVIEN 25 ÅR EFTER FØRSTE BEHANDLING

– Jeg er så taknemmelig for jer, der gav mig livet!

For 25 år siden kom Ira Shevchuk fra Ukraine til Sverige for at få behandling for fødselsmærker, der dækkede store dele af hendes ansigt. Der fandtes ingen behandling i hjemlandet. I foråret vendte Ira tilbage til Sverige til et følelsesladet overraskelsesmøde med den læge, der gav hende livet tilbage.

Året var 1994. Under et af Children's Missions hjælpebesøg i Ukraine mødte Children's Missions generalsekretær, Bo Wallenberg, lille Ira; en ti måneders pige med store fødselsmærker, der misdannede store dele af hendes ansigt. Ira's forældre var fortvivlede. Lægerne i Ukraine kunne ikke behandle Iras skader uden at bringe hendes liv i fare.

Herefter greb Children's Mission, det svenske dagblad Aftonbladet, og svenskerne ind. Aftonbladet viste billeder af Ira og startede en stor samling. Ira må komme til Sverige for behandling, skrev aviserne, og Ira blev landskendt.

Eksperthjælp i Malmø

Den overlæge, der var ansvarlig for Iras behandling, hedder Agneta Troilius Rubin. Hun var speciallæge på Universitetshospitalet i Malmö og sammensatte et helt lægeteam for at give Ira den bedst mulige behandling.

– Vi behandlede Ira med en laser og reparerede hendes ar. Mine kolleger foretog en plastikkirurgisk operation for at fjerne den overskydende hud. Jeg er så taknemmelig for, at vi fik behandlet Ira og har kunnet følge hende gennem livet. Det har givet os så meget viden, fortæller Agneta Troilius Rubin.

Hemmeligt returbesøg

I dag er Ira 26 år. Hun har uddannet sig til førskolelærer og elsker sit job. Hun er også blevet gift, og sidst på året venter parret deres første barn.

I april 2019 vendte Ira tilbage til Sverige for at overraske sin redningskvinde. Agneta Troilius Rubin skulle til at gå på pension, og hendes kolleger havde forberedt overraskelsen. På overlægens sidste arbejdsdag stod Ira pludselig blandt patienterne. Det var en både glædesfyldt og følelsesladet oplevelse:

– Hvilken utrolig overraskelse! Ira betyder meget for mig, udbrød Agneta.

Mange aviser skrev om Iras skæbne, og svenskerne var gavmilde med deres donationer til hendes behandling.

FOTO: ÅKE ERICSON

FOTO: FREDRIK HJERLING

Ira udviklede tidligt store fødselsmærker – såkaldte jordbærmærker – der spredte sig over hele hendes ansigt. Der fandtes ingen behandling i Ukraine.

”Når jeg ser billeder af mig selv som lille, kan jeg næsten ikke forstå, at det er mig, der er på de billeder.”

IRA SHEVCHUK

Da Ira blev gift i 2015, var Bosse Wallenberg æresgæst.

FOTO: BARNMISSIONEN

Ira Shevchuk, Lyudmila Loniuk og Agneta Troilius Rubin ser på billeder fra Iras første behandlinger i Malmö.

Mødet var også meget følelsesladet for Ira:

– Agneta er som en ekstra mor. Hun vuggede mig som baby, hun tog sig af mig, og hun turde behandle mig – noget som de ukrainske læger ikke turde. Agneta betyder alt for mig, siger Ira Shevchuk og fortsætter:

– Jeg er også meget taknemmelig for Children’s Mission og alle dem, der donerede penge til min operation, så jeg kunne overleve og få et normalt liv. Når jeg ser billeder af mig selv som lille, kan jeg næsten ikke forstå, at det er mig, der er på de billeder.

Andre får hjælp gennem Ira

I årenes løb har Ira været i Sverige flere gange. Agneta Troilius Rubin har også rejst til Ukraine for at dele ud sin viden. Ved flere lejligheder har Lutsk Børnehospital modtaget lasermaskiner, som er doneret fra Sverige. Samtidig uddannede Rubin de ukrainske læger.

For Children’s Mission betød pengeindsamlingen for Ira, at hjælpearbejdet i Ukraine voksede betydeligt.

– Ira blev en repræsentant for andre der havde brug for hjælp, og takket være hende har vi været i stand til at hjælpe mange flere, siger Bo Wallenberg.

FOTO: BARNMISSIONEN

Ira Shevchuk sammen med Bo Wallenberg og Lyudmila Lonyuk fra Children’s Mission. Takket være hjælpeorganisationen fik Ira et nyt liv.

Lucy bor nu sammen med sin familie igen. Hon arbejder på Children's Missions og ABC's skole i Namelok.

"Min far ville gifte sig bort med mig. Men jeg ville ikke. Jeg var kun 12 år gammel."

LUCY

BØRNEÆGTESKAB

Lucy flygtede inden hun blev gift

Lucy skulle giftes som 12-årig. I stedet løb hun hjemmefra for at kunne gå i skole. I dag er hun blevet forsonet med sin familie, og både Lucy og hendes far arbejder nu hårdt for at flere børn skal komme i skole frem for at blive bortgiftet i en alt for tidlig alder.

Lucy kommer fra en masaifamilie i Kenya. Ifølge kenyansk lovgivning er børneægteskaber forbudt, men mange steder lever de gamle traditioner, og unge piger giftes væk i en meget ung alder. Lucys mor blev allerede gift som 12-årig med en meget ældre mand, der havde tre koner i forvejen.

Da Lucy selv blev 12, ventede den samme skæbne hende:

– Min far ville gifte sig bort med mig med en mand, han havde valgt. Men jeg ville ikke. Jeg var kun 12 år gammel, og jeg ville ikke giftes, siger Lucy.

"Gode Gud, hjælp mig!"

Lucy plejede at gå i søndagsskole, så derfor løb hun hen i kirken for at bede til Gud:

– Jeg bad, "Gode Gud, hjælp mig! Jeg vil ikke giftes med denne mand. Han er gammel, og jeg elsker ham ikke. "

Allerede samme dag fik hun det første bønnesvar:

– Da jeg kom hjem fra kirken, var en af skolelederne på kommet på besøg. Han bad min far om ikke at gifte mig væk. I stedet skulle jeg gå i skole og uddanne mig, sagde han.

Men Lucys far havde besluttet sig. Ægteskabet skulle gennemføres. Mandens familie kom også med dyr, som skulle overrækkes inden ægteskabet.

Udsat for kvindelig omskæring

Lucy blev forberedt for ægteskabet ved kvindelig omskæring, der er forbudt i Kenya, men stadig foregår mange steder.

– Det gjorde frygtelig ondt. Jeg græd, men min mor sagde, at jeg ikke skulle bekymre mig. Min mor bad for mig, og andre bad også for mig. Jeg tror på Gud og ved, at han hjælper mig.

Lucy vidste, at om ganske få måneder ville ægteskabet blive virkelighed. Derfor løb hun hen til skolen og bad rektoren hjælpe hende og lade hende blive på skolen i stedet. Men faderen kontaktede en gruppe landsbykrigere, der kom hen til skolen og tvang Lucy til at tage med dem hjem.

Men Lucy gav ikke op. Hun flygtede igen. Denne gang til Nairobi, hvor hun endte på et redningscenter. Her meldte hun sin far til politiet for at ville tvinge hende til kvindelig omskæring. Han blev dømt til seks måneders fængsel.

Lucys far.

Savnede sin familie

I Nairobi mødte Lucy en medarbejder fra Children's Missions søsterorganisation, ABC. Lucy fortalte sin historie og fik efterfølgende lov at gå i skole i Nairobi i flere år. Men hun savnede sin familie:

– Jeg havde ikke set min mor og mine søskende længe, og jeg savnede dem så meget. Jeg ønskede at rejse hjem og besøge dem, men jeg vidste ikke, hvad der kunne ske, fortæller Lucy.

Da en medarbejder fra ABC tilbød at rejse med, fik Lucy mod til at rejse tilbage og besøge sin hjemby. Her blev forældrene fortalt om Lucys uddannelse i Nairobi og opfordret til at tilgive datteren for at have flygtet hjemmefra.

– Mødet gik godt. Min far havde savnet mig, og han tilgav mig for at være flygtet fra ægteskabet, fortæller hun.

Tilbage i familien

I dag bor Lucy med sin familie igen. Hun arbejder som skolesekretær på Children's Missions og ABC's skole blandt masaierne i Namelok.

– Jeg vil gerne oprette et redningscenter for masaipiger, der har brug for hjælp. Min drøm for fremtiden er også at gå på universitetet. Og jeg ved, at det bliver muligt, når Gud åbner døren.

Lucys historie haft stor påvirkning på faren, der i dag er forandret. Han har set, hvor klog hans datter er blevet, og nu opfordrer han andre masaier til at lade deres døtre uddanne sig i stedet for at gifte dem tidligt væk.

Far formerer sig til skolen

Som gammel mand i landsbyen har farens ord stor betydning. Hver gang han hører, at nogen planlægger at bortgifte en alt for ung pige, går han derhen og forklarer dem, hvorfor de i stedet skulle sende deres døtre i skole. Det har ført til en drastisk ændring af unge masaipigers muligheder i området.

Når faren bliver spurgt, hvorfor det er vigtigt for piger at blive uddannet, svarer han:

– Kvinder, der får en uddannelse, kan endda udrette mere end mænd. De har samme styrke og samme viden, siger han.

JENNIFER HEGARTY/EVA RUDERSTAM

Mur holder vilde dyr væk fra skolegården

Children's Mission og ABC's skole for masaier i Kenya, Imbaruetin Community Complex School (ICCS), har længe haft problemer med vilde dyr på skolens grund. Da skolen ligger i Tsavo National Park, er det ikke ualmindeligt, at elefanter og løver nærmer sig skolen og går igennem skolegården om natten.

For at beskytte elever og lærere er der nu bygget en mur omkring skoleområdet. Det islandske modsvar til Danida, ICEAida, har givet støtte til byggeriet. Nu kan de studerende, der bor på skolens internat, studere trygt og roligt og bevæge sig sikkert rundt på skolens grund, selv efter mørkets frembrud.

Hjælp til Christine – og hele familien

Christine er en lille pige, som Children's Mission på Filippinerne kom i kontakt med gennem den mobile klinik. Da de mødte Christine første gang, var hun 1 år og 9 måneder gammel, men vejede kun 7 kg og var 71 cm høj. Det var langt under den ideelle vægt, der ligger mellem 9 og 14 kg. Christine var svag, stille og havde problemer med at trække vejret.

Derfor kom Christine med i Children's Missions 120-dages ernæringsprogram. Først var det svært at få hende til at spise tilstrækkeligt, men da hun begyndte at smage på forskellige slags sund og god mad, spiste hun snart med stor appetit. Hun fik også probiotika og gennemgik sundhedsundersøgelser. Christine forblev sund, både under og efter ernæringsprogrammet. Efter 120 dage havde Christine nået normalvægten og vejede 11 kg. Siden da har hun beholdt sin gode appetit og er i dag en glad og sund pige.

Children's Missions personale opdagede desuden, at Christine ikke havde nogen fødselsattest – noget som alle børn har ret til. Så de hjalp moren med at registrere Christine.

For at hjælpe et barn med underernæring er det vigtigt, at forældrene samarbejder. Det skete især denne gang. Christines mor var 24 år, da hun først kom i kontakt med Children's Mission. På det tidspunkt var hun allerede gravid med sit andet barn. Moren var meget interesseret i at lære, hvordan hun kunne lave sund og billig mad til sine børn.

Nu er hun blevet tilknyttet Children's Missions uddannelsesprogram, hvor hun får hjælp til at uddanne sig til frisør. Dette giver hende bedre muligheder for at øge sin indkomst og forsørge sin lille familie.

Christine er idag en glad och rask pige, som spiser med god appetit.

Gina startede sin egen virksomhed

— NU KAN HUN FORSØRGE SIN FAMILIE

Gina Fajutagana på Filippinerne har tre sønner; en i anden klasse, en i børnehaveklasse og en et-årig. Hendes mand arbejder med at samle skrald, men tjener ikke nok til at forsørge sin familie.

I efteråret 2017 kom Gina med i Children's Missions udviklingsprogram ULE (Unite, Learn and Empower). Her lærte hun, hvordan man driver sin egen lille virksomhed. Én af de vigtigste færdigheder er forretningsplanlægning.

Gina Fajatagana nyder at sy.

– Jeg undersøger behovene i området og opretter en plan for min virksomhed. Så får jeg bedre muligheder for at lykkes, forklarer Gina.

Kort efter at Gina fødte sin tredje søn, begyndte hun på et kursus i forretningsplanlægning. Målet var at åbne egen virksomhed, så hun kunne skabe en indkomst for familien. Startkapitalen svarer til cirka 1.100 kr., og på en dag kan hun tjene op til 120 kr.

Udviklingsprogrammet har også lært hende, hvor vigtigt det er at spare – om end i det små – for at foretage små investeringer i virksomheden.

Gina fik desuden et sykursus. Efter kurset modtog hun et "startkit" til syning fra Children's Mission, og i dag syr hun puder.

– Tidligere hadede jeg at sy, men da jeg lærte, hvordan man gjorde, skiftede jeg mening. I dag nyder jeg at sy. Når jeg syr, kan jeg give slip på det, der stresser mig. Samtidig er det en vigtig del af min indkomst, fortæller Gina.

Gina er taknemmelig for den hjælp, hun har modtaget, og for de venner, hun har mødt gennem ULE.

Den indkomst, som Ginas virksomhed i dag genererer, dækker omkostningerne til børnenes skolegang samt elektricitet og vand til hjemmet. Med hendes mands indkomst har familien også råd til mad og tøj til hele familien.